

DOPIŠ PRO TEBE

TALENT NAŠICH DĚTÍ

15/76

Vedoucí tábora vypravuje dětem pohádku o pejskovi. Sotva skončí, hlásí se Mařenka :

» Prosím já našeho psa naučila běhat kolem ocásku a nosit uhlí. Také sestřičku Irenku učím. Hrajeme si na školu. Už jsem ji naučila číst a psát ... «

Helena také mává rukou : » Prostím, já jsem složila básničku o pejskovi. Také jsem o něm napsala slohovou úlohu. Ve školním časopise mi uveřejňují básničky ... «

» Prosím, « vybuchne další děvčátko, » když si náš Baryk zadřel třísku do packy, tak jsem mu ji šikovně vytáhla a ránu mu obvázala. Ošetřuji každého, kdo u nás onemocní ... «

» Já s naším psem závodím, « nečeká ěirka na vyvolání. » Dřívě vyhrával on, teĎ já. V tělocviku jsem nejlepší. Cvičím na tyči, kde klepe maminka koberce ... «

» Tetička má pejska, s kterým si hraju na dětátko a na maminku. Vozím ho s panenkou v kočárku, vařím mu kašičku, chovám ho ... «

» Já chodím s naším Brokem ke kamarádům. Cestou zajdu do kostela. Brok sedí vedle lavice, ale modlit se neumí ... «

ZNÁTE VÝZNAM SLOVA VLOHA?

Kolik je mezi námi lidí, kteří vykonávají zaměstnání, ke kterému nemají ani chuť, ani schopnosti, v němž se nudí, ba je jim odporné. Takový člověk je jako kolečko přesunuté ze svého místa. Dře se – a jeho práce je méněcenná, i když se poctivě snaží. Výsledky se zdaleka nevyrovnají jeho úsilí. Stále cítí, že jeho místo je jinde. Jen ve svém poslání může člověk rozvinout nejlépe své vlohy. Jen tam je šťastný.

JDE O ŠTĚSTÍ CELÉHO ŽIVOTA

Kolik lidí uvázlo v prostřednosti, protože nenašli své poslání a nikdo – ani rodiče – jim nepomohl toto poslání objevit. Jakub Balmes doporučuje, aby se děti vodily kolem různých předmětů. U některé věci se jedno dítě zastaví, prohlíží si ji, nemůže se od ní odtrhnout. Snad tam se dá poznat jeho poslání. Bude z něho strojař, malíř, lékař, švadlena, vychovatel ...?! Nebo dokonce spisovatel, režizér, sochař? Snad má ještě vyšší poslání, stane se dobrým knězem, řeholní sestrou – kteří se beze zbytku obětují Bohu a druhým lidem!

KOLIK RODIČŮ UVAŽUJE ÚPLNĚ JINAK!

» Tam si dobře vyděláš! « » Tohle nic nevynáší! « » Cože, ty chceš být knězem? « » Ty chceš jít do kláštera? « » Vzít si tak ošklivé děvče? « » Toho si neber, ten málo vydělá. « Kolik rodičů zničí povolání dítěte tím, že je odlákají jinam, že jim jejich » lásku « zesměšní, poníží, že jim zastírají pravou podstatu povolání!

Slavný francouzský malíř Rouault byl nejlepším žákem na malířské akademii. Jeho obrazy byly líbivé, po absolutoriu mohl okamžitě vydělávat mnoho peněz, stát se módním malířem. Věděl: nyní vydělám hodně peněz, ale nikdy neukáži světu to, co bych mu ukázat chtěl, nikdy nerozvinu dokonale svou uměleckou osobnost. – Uchýlil se s rodinou do ústraní a snažil se najít svůj umělecký způsob

vyjadřování. Po letech práce a obětí celé rodiny – měl po boku skvělou ženu – se stává géniem.

Nyní si řeknete, že jednal rozumně – ale tehdy bychom ho možná považovali za hlupáka. Vzdát se tak skvělé kariéry!

Nebo sv. Terezička z Lisieux! Krásná, inteligentní a jemná dívka sleduje cíl, který ji od dětství vábí – snahu po dokonalosti pro Krista. V klášteře ponižovaná, pronásledovaná, nemocná, trápená zimou a bolestmi. Když zemřela, pomohla tolika lidem, že by se děkovnými tabulkami těch, kteří byli na její přimluvu od Boha vyslyšeni, daly vydláždit všechny ulice města Lisieux – a možná i jiných měst. Kdyby šla cestou, která nebyla jejím posláním, snad by se vdala, její muž by byl šťastný, děti dobře vychované, ale sama by nikdy tak šťastná nebyla a nikdy by nepomohla tolika lidem, kolika pomohla po smrti. Člověk je ochoten jít smutnou cestou, ale ne cestou beze smyslu. Dnes je se sv. Františkem Xaverským patronkou misii a ochránkyní kněží, za které se obětovala.

Jsou ženy – rozené maminky. Klášter by je zničil, byly by tam nešťastné, nebo by zůstaly průměrnými řeholnicemi. Jsou muži – není jich mnoho – kteří chtějí být duchovními Oci věřících, pro Krista a pro duše se vzdávají tělesného otcovství. Jsou jiní muži, jejichž místo je u rodiny. Vychovávají další generace dětí.

Štěstí nespočívá v tom, abychom se vyhnuli bolesti, utrpení, obětem. Štěstí spočívá v tom, abychom zamířili tou cestou, o níž víme, že je to speciálně naše cesta. A na této cestě statečně vytrvali! Jinak jsme desertéři, kteří si zničí vlastní život – a někdy i životy druhých!

JAK POZNÁM POSLÁNÍ SVÝCH DĚTÍ?

Čím se nejraději zabývají? S čím si rády hrají? Co je zajímavá? Na co se nás vyptávají? Hrají si na maminky a celou duší se věnují svým panenkám? Mají srdce plné soucitu a obět pro druhé jim dělá radost?

Rodiče a učitelé se mají snažit poznat, k čemu má dítě sklony, co je těší, v čem je » doma « – a pomáhat mu najít jeho životní

poslání. Děti mohou být stejně nadané, ale jedno tíhne k matematice, druhé k malování, třetí k hudbě, čtvrté k lékařství, páté k pedagogice, šesté ke kněžství. Neničme jejich zdravý instinkt, jen zkoumejme, není-li to přechodná móda – stát se astronautem nebo filmovou herečkou.

Slavný lékař chtěl, aby se syn stal také lékařem. Ten měl jiné zájmy a jiné nadání, ale musel otci vyhovět. Je špatným lékařem, ublížil mnoha nemocným a je ve svém povolání otrávený. Možná, že v jiném povolání by vynikl a byl by šťastný.

Někdy objeví člověk své pravé poslání pozdě. Sommerset Maugham napsal román o člověku, který se teprve v penzi oddal povolání, které miloval – malířství. Sv. Ignác z Loyoly, důstojník a šlechtic, poznal své poslání po svém zranění, kdy četl z dlouhé chvíle životy svatých. Sv. František Borgiáš – pravnuke pověstného papeže Alexandra VI. – po ovdovění zaopatřil děti a stal se knězem, později třetím generálem jezuitů. Sv. Mikuláš z Flue se stal se souhlasem manželky poustevníkem. Takových příkladů najdeme na stovky.

UŽ STARÝ HORÁC NÁS POUČUJE ...

» Dlouho zkoumejte, co ramena se zdráhají nésti a co unesou. « Sv. Pavel píše Římanům (13, 8): » Kdo má dar vyučování, ať se věnuje vyučování, kdo má dar povzbuzování, ať povzbuzuje ... «

Na rodičích je, aby pomohli dětem jejich vlohy, schopnosti, sklony poznat. Je to práce těžká a zdlouhává, ale vyplatí se. Rozeznáme-li vlohy našeho dítěte a pomůžeme mu, aby je uplatnilo ve svém povolání, připravíme mu polovinu životního štěstí. Bude to jeho útěcha v nesnázích života a základ vyrovnanosti.

Své dotazy a připomínky pište na adresu :

VELEHRAD, Postfach 592, CH-8004 Zürich